

EL CONTROL DE LA PSIL-LA DELS PERERS:

com aconseguir eficàcia contra la plaga preservant la qualitat de la collita.

Quan volem avaluar el control obtingut contra una determinada plaga o malaltia, sovint fem referència al resultat d'un determinat tractament.

Els comentaris són del tipus: "he tractat amb el producte X i no ha fet res de res"; o al inrevés: "no havia pogut acabar amb el pugó fins que no he usat el producte Y".

Però aquesta percepció ens pot portar a conclusions poc encertades: En general, **l'eficàcia en el control de plagues s'obté com a resultat d'un pla de control, de vigilància i d'intervencions**, ben establerts i mantinguts.

Encara que és ben cert que uns productes són més actius que altres (comparats sempre en igualtat de condicions i de moment d'aplicació), també resulta evident que el control de les plagues i malalties que es desenvolupen en els arbres durant una època llarga, i que hi acompleixen diversos cicles, necessita de l'establiment d'un **PLÀ DE CONTROL** basat en factors variats i variables, de manera que només esporàdicament l'eficàcia es pot aconseguir a partir de l'ús d'un determinat producte.

El cas de la **PSIL-LA** és particularment il·lustratiu d'això que diem:

- Viu pràcticament tot l'any sobre els perers (o en refugis pròxims, a l'hivern).
- Desenvolupa, sobre les plantacions, entre 5 i 8 generacions anuals.

- Aquestes generacions es solapen, dificultant-ne el seguiment i el control.
- Té un potencial d'infestació molt alt.
- Provoca danys de dos tipus: per les **picades nutricionals** que, a part del dany directe poden resultar transmissores de malalties, i per la **melassa** que acompanya el desenvolupament larvari, agreujats en ocasions pel desenvolupament de la **fumagina**.
- Els seus atacs es poden veure limitats o afavorits per determinades condicions climatològiques i per la presència de diversos depredadors, com els antocòrids.
- L'aparició de resistències a alguns insecticides és relativament fàcil.

En aquestes condicions, l'eficàcia no es pot mesurar només per l'absència d'insectes.

Cal haver aconseguir que els fruits estiguin indemnes, no afectats (tacats o embrutats) per les picades o la melassa. Perquè encara que aconseguim netejar la plantació de psil·les, potser no hauréu evitat que les peres n'hagin resultat afectades i hagin perdut valor comercial.

Per tot plegat, insistim en que **un bon Pla de control ha de preveure**, a més de l'ús de

productes eficaços i selectius, una sèrie de mesures tals com:

1. Controlar el vigor dels arbres: amb l'esporga, amb els reguladors autoritzats, i amb un ús racional de l'adobat nitrogenat.
2. Adoptar una estratègia de tractaments fitosanitaris dirigida a controlar la **PSIL-LA** entre l'hivern i la segona generació. Resulta imperatiu evitar la presència de formes vives del paràsit durant els mesos de març, abril i maig. Si aquesta estratègia no resulta suficient, pel motiu que sigui (climatologia desfavorable, dificultats per a tractar en el moment oportú, etc) caldrà prosseguir amb alguna intervenció més durant els mesos d'estiu, però en tot cas caldrà assegurar que la fruita es manté neta.
3. Vigilar freqüentment la plantació, especialment durant els tres primers mesos esmentats, fent controls de la presència de larves de **PSIL-LA** en els corimbos florals, en els grups de petits fruits o en els llucs vegetatius. Aprofitar per a comprovar la presència de depredadors i de melassa.
4. Alternar les matèries actives utilitzades. Bàsicament, els productes específics més actius són: **Abamectina (APACHE)**, **Amitraç (MITAC TOP, MITAC 50 WP, ACADREX, MITISAN)** i **Fenoxicarb (INSEGAR)**, però cal emprar cadascun en l'estadi biològic més adequat. Per altra banda, quan hi ha abundància de melassa, convé usar dissolvents del tipus del mullant **ETIMOLL**, per a fer-la desprendre o per a optimitzar l'eficàcia de l'insecticida que emprarem a continuació.
5. També cal estar atents a les condicions particulars d'ús de cada producte: quan s'aplica Abamectina amb oli, s'han de vigilar les barreges amb altres productes: alguns fungicides són incompatibles; en èpoques de temperatures altes, les formulacions líquides d'Amitraç poden tacar les peres, sobretot en el punt de degoteig; el Fenoxicarb actua com a regulador del creixement i el seu efecte no

es manifesta clarament fins al final de cada generació, de manera que les larves presents continuen produint melassa; etc.

La **conclusió** de totes les matitzacions anteriors es fa, doncs, evident: **el control de la PSIL-LA és una suma de lluita contra l'insecte i prevenció dels danys** que pot produir mentre es mantenen formes vives sobre les plantacions.

Es tracta d'una "guerra" que només es guanya a base de planificar correctament les successives "batalles", tal com passa realment en la majoria de casos de control de paràsits.

Per aquesta raó, **reiterem la importància de:**

- Conèixer i seguir el cicle biològic.
- Controlar permanentment la plantació.
- Estar atent a les condicions fenològiques i climatològiques de cada moment.
- Prendre decisions orientades sobre el producte més adequat en cada fase vegetativa o del cicle de l'insecte.
- Assessorar-se convenientment a través dels tècnics de l'ADV o dels avisos del Servei de Sanitat Vegetal.

En qualsevol cas el servei tècnic d'**Agro Mòdel** us pot assessorar convenientment i us pot proposar un **PLÀ DE CONTROL** adaptat a les condicions particulars de les vostres finques.